

for overgældsatte, mens vi her i landet har temmelig begrænsede muligheder for den samme adgang til at få rådgivning, hvis vi har været så uheldige – eller selv er ude om det – at stifte uoverskuelig gæld.

Her i landet har vi private aktører på området. De tager sig naturligvis betalt for ydelsen, og de yder kun, hvis der er sikkerhed for en gældssanering bagefter. Den sikkerhed kan ikke være til stede altid, og den skal ikke kobles sammen med gældsrådgivning. Mennesker i gældsklemme har brug for rådgivning, uanset om den rådgivning kan følges op af en saneringsløsning.

De mennesker, som skaffer sig uoverkommelig gæld på halsen, er helt sikkert en meget sammensat gruppe. Vi ved ikke ret meget om dem. I Sverige viser undersøgelser, at cirka 6 pct. af befolkningen befinder sig i denne gruppe. De undersøgelser viser også, at denne gruppe er overrepræsenteret i sundhedsvæsenet. Det samme må vi antage er tilfældet i Danmark, men vi har ingen sikker viden om det.

Vi ved, at der i RKI-registret er ca. 200.000 danskere, der er overgældsatte. De skylder mere end 7,6 mia. kr. tilsammen. Familier i en håbløs økonomisk situation er ikke alene truet af opløsning, men risikerer at miste deres bolig. Vi kan se, at antallet af familier, der sættes ud af deres boliger, fordi de ikke betaler husleje, er stigende. Bag alle de her tal gemmer der sig ulykkelige mennesker og ikke mindst børn i de familier, der er kommet i den her kedelige situation.

Der er en svag stigning i antal gældssaneringer, men talmæssigt er det meget få, vi taler om, helt præcist 2.606 ansøgere i første kvartal 2005, og 2.846, hvoraf 892 fik tilsagn om gældssanering, i første kvartal 2006. Tænk på alle de skæbner, der gemmer sig bag dem, der ikke får gældssanering, også dem, der får det. Men dem, der får det, er dog bedre stillet.

Det er ikke kun de primært involverede, det går ud over. Det koster samfundet ekstra i tabt arbejdsfortjeneste, tabt arbejde og øgede sundhedsudgifter. Det er et samfundsproblem, også fordi vi skal tage os af hinanden. Der er et hul her, som samfundet må tage sig af at stoppe.

Det Radikale Venstre er positive over for B 116.

Kl. 21:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Jeg ser ikke nogen ønsker om korte bemærkninger. Vi fortsætter i ordførerrækken. Den næste ordfører er fru Line Barfod fra Enhedslisten, værsgo.

Kl. 21:49

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Tak. Enhedslisten kan selvfølgelig støtte forslaget. Jeg har personligt i de sidste snart 15 år arbejdet for, at vi fik indført gældsrådgivning i Danmark, som man har haft i de øvrige nordiske lande i mange år, og jeg var meget glad, da det for få år siden lykkedes mig at få Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti og De Radikale med på at fremsætte et fælles forslag om gældsrådgivning. Jeg håber, at det er en smutter fra Socialdemokraternes side, at man har fremsat forslaget alene, og at vi fremover igen vil arbejde sammen for at få gældsrådgivning.

Jeg håber også, at det snart lykkes at få det gennemført, for det er et stort problem for mange, og man bliver altså nødt til at erkende, at når man som samfund har indført, at det er muligt at tage lån stort set uden nogen budgetlægning, at når man som samfund har indført, at vores samfund bygger på, at de fleste mennesker har gæld, fordi de skal have boliglån for at kunne have en bolig osv., jamen så bliver man som samfund også nødt til at tage på sig det ansvar, at der så også skal være noget rådgivning.

Selvfølgelig skal vi også have forebyggelse. Jeg synes, det er utroligt, at man i dag ikke helt automatisk skal lære at lægge et budget i skolen. Der er rigtig mange af de mennesker, jeg snakker med og rådgiver, som aldrig nogen sinde har lært at lægge deres eget budget. For nogle er det rådgivning nok, at man hjælper dem med at opstille et budget og få overblik over deres økonomi. Det er der virkelig et behov for, så det ville være et stort fremskridt, hvis det blev indført i skolerne. Men det er ikke helt nok, der skal mere til.

Det er også vigtigt at se på, hvad det er for en situation, man kommer i, når man ikke kan overskue sin økonomi. For mange er det et tabu, der er meget værre end de fleste andre problemer. Mange kan godt fortælle om, at de har et alkoholproblem, eller at de har været udsat for vold eller været udsat for incest, men at fortælle, at man ikke har styr på sin egen økonomi, ikke kan leve op til det personlige ansvar, som de borgerlige ordførere i dag har talt så meget om, er enormt skamfuldt for mange mennesker. Der er mange, der møder op til rådgivning med to poser fyldt med uåbnede rudekiverter, og jeg ville altså gerne se den bankrådgiver, der turde tage sig tid til at sidde og åbne to poser fyldt med uåbnede rudekiverter, sortere dem og få